

Артем Рекша,
здобувач Східноукраїнського
національного університету
імені Володимира Даля

УДК 349.22

Сучасний стан правового регулювання заохочення державних службовців

Політичні, економічні та соціальні процеси, що відбуваються останніми роками у суспільстві, переусвідомлення пріоритетів у побудові держави примушують юридичну науку шукати нову модель державної служби, де було би враховано інтереси кожного державного службовця у його трудовій діяльності. Неможливо змінити функціонування державної служби без глибоких наукових досліджень проблем теорії та практики і використання відповідних висновків з метою вдосконалення чинного законодавства і прийняття нових нормативно-правових актів, які регулювали б ті відносини у сфері заохочення державних службовців, яким досі не приділялося належної уваги. З демократизацією суспільства, переходом його на новий рівень правової культури необхідно закріплювати відповідні зміни у законодавстві. Чи не в першу чергу це стосується державної служби загалом і кожного її працівника окремо. На жаль, існуюча робота дер-

жавних службовців іще не повністю задовольняє потреби нашого суспільства. Необхідним є аналіз сучасного стану правового регулювання заохочень державних службовців як суб'єктів трудового права. Адже, якщо виправити ситуацію зсередини, створивши справді якісні заохочувальні умови для державних службовців, то таким чином можна подолати проблему ефективного виконання завдань і функцій держави. Покращення нормативної бази, що регулює питання заохочення державних службовців, обов'язково приведе до суттєвого поліпшення діяльності державних органів, зміцнення престижу та потенціалу державної служби в Україні.

Проблематиці правового регулювання заохочення працівників приділяли увагу у своїх працях такі науковці, як Ю. П. Битяк, В. І. Гайовий, А. О. Гордеюк, Г. А. Капліна, К. Є. Машков, А. М. Юшко та ін. Втім, попри вагомий внесок учених, питання правового регулювання заохочення

державних службовців і досі залишаються остаточно не вирішеними, багато аспектів потребують подальшого вивчення та вдосконалення. Метою статті є дослідження сучасного стану правового регулювання заохочень державних службовців.

Для того, щоб відобразити сучасний стан правового регулювання заохочення державних службовців як суб'єктів трудового права, необхідно структурувати нормативно-правові акти, положення яких стосується цієї сфери. Звичайно, можна робити поділ на загальні (ті, які торкаються всіх державних службовців) та спеціальні (конкретних груп державних службовців) нормативно-правові акти. Однак найбільш доступною, на нашу думку, буде характеристика нормативно-правових актів, які так чи інак регулюють питання заохочення державних службовців як суб'єктів трудового права, за їхньою юридичною силою. Отож, загальновідомо, що є такі види законів і підзаконних актів в Україні: 1) Конституція як Основний Закон України; 2) ратифікаційні закони – ті, якими Верховна Рада України дала згоду на обов'язковість дії на території України міжнародних договорів, ухвалених відповідно до Конституції; 3) кодифіковані закони (тобто кодекси чи основи законодавства); 4) звичайні (інакшими словами – ординарні) закони; 5) постанови Верховної Ради України; 6) укази Президента України; 7) постанови Кабінету Міністрів України; 8) розпорядження, накази, рішення міністерств та інших центральних органів виконавчої влади а також розпорядження, накази, постанови інших органів державної влади [1, с. 319; 2, с. 328–329; 3, с. 345–348].

Конституція України як основоположний установчий політико-правовий акт, що закріплює права і свободи людини та громадянина, конституційний лад, визначає правовий статус органів державної влади, містить у собі чимало важливих положень, що

пов'язані безпосередньо більшою чи меншою мірою зі сферою заохочення державних службовців [4]. Розглядаючи Основний Закон України у необхідному нам аспекті, насамперед, слід звернути увагу на ч. 3 ст. 24, де визначено гарантію того, що кожен має право на працю та винагороду за неї. Положенням, що підтверджує попереднє, є ч. 7 ст. 43 Конституції України, де передбачено, що право на своєчасне одержання винагороди за працю захищається законом. У ч. 2 ст. 38 Основного Закону України, зокрема, є заохочувальна норма, адже відповідно до неї всі громадяни користуються рівним правом доступу до державної служби і до служби в органах місцевого самоврядування.

Відповідно до пунктів 24–25 ч. 1 ст. 106 Конституції України Президент України як глава держави уповноважений присвоювати вищі військові звання, вищі дипломатичні ранги та інші вищі спеціальні звання і класні чини; нагороджувати державними нагородами; встановлювати президентські відзнаки та нагороджувати ними. Важлива роль Президента України полягає і в тому, що згідно з п. 29 ч. 1 тієї ж статті він підписує закони, прийняті Верховною Радою України. У ч. 3 ст. 106 також передбачено право Президента України на основі та на виконання Конституції та законів України видавати укази і розпорядження, які є обов'язковими до виконання на території України (зокрема це стосується і сфери заохочень державних службовців).

Відповідно до ст. 117 Конституції України Кабінет Міністрів України в межах своєї компетенції видає постанови і розпорядження, які підписує Прем'єр-міністр України, що є обов'язковими до виконання. Зазначення цієї статті відіграє суттєву роль, адже постанови і розпорядження Кабінету Міністрів України можуть стосуватися питань заохочення державних службовців. У пунктах 1–2 ч. 1 ст. 119 зазначено,

що місцеві державні адміністрації на відповідній території забезпечують виконання Конституції та законів України, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, інших органів виконавчої влади; законність і правопорядок, додержання прав і свобод громадян. Знову ж таки, це має безпосередній зв'язок із забезпеченням місцевими державними адміністраціями на відповідній території виконання положень, які стосуються заохочень державних службовців як суб'єктів трудового права.

Щодо ратифікаційних законів, положення яких торкаються регулювання сфери заохочень державних службовців як суб'єктів трудового права, то ними є: 1) Конвенція про захист права на організацію та процедури визначення умов зайнятості на державній службі № 151 [5]; 2) Конвенція про рівне ставлення й рівні можливості для трудящих чоловіків і жінок: трудящі із сімейним обов'язком № 156, ратифікована Україною 22 жовтня 1999 р. [6]; 3) Конвенція про щорічні оплачувані відпустки № 52 [7]; 4) Рекомендація щодо оплачуваних відпусток № 98 [8]; 5) Конвенція про рівне винагородження чоловіків і жінок за працю рівної цінності № 100 [9]; 6) Рекомендація щодо рівного винагородження чоловіків і жінок за працю рівної цінності № 90 [10].

Що ж до третьої групи – кодифікованих законів, то, насамперед, потрібно згадати Кодекс законів про працю України як кодифікований закон, що регулює загальні питання умов праці, дисципліни праці, деякі питання внутрішнього трудового розпорядку, містить у собі не одне положення, що безпосередньо пов'язане з заохоченням державних службовців як суб'єктів трудового права [11]. Наприклад, у ч. 4 ст. 48 цього Кодексу зазначено, що до трудової книжки вносяться відомості про заохочення та нагороди за успіхи в роботі. У ч. 1 ст. 140 передбачається, що трудова дисципліна

забезпечується створенням необхідних організаційних та економічних умов для нормальної високопродуктивної роботи, свідомим ставленням до праці, методами переконання, виховання, а також заохоченням за сумлінну працю. Також загальні положення щодо заохочення за успіхи в роботі та порядок їх застосування розгорнуто у ст. 143 і ст. 144 Кодексу законів про працю України.

Для прикладу можемо додати ст. 554 Митного кодексу України, яка стосується заохочувальних відзнак митної служби України. У ній зазначено, що для заохочення працівників митної служби України за значні досягнення у службовій діяльності, активність та ініціативність, виявлені під час виконання ними своїх службових (трудових) обов'язків, встановлюються заохочувальні відзнаки митної служби України у вигляді медалі, нагрудного знака, значка, грамоти. Положення про заохочувальні відзнаки митної служби України затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів [12].

Стосовно четвертої групи – ординарних (звичайних) законів, то основним джерелом правового регулювання заохочень державних службовців як суб'єктів трудового права вважається Закон України «Про державну службу» [13, ст. 490]. У Законі України «Про державну службу», який залишається чинним до 1 січня 2014 р., міститься розділ VII, присвячений питанню матеріального та соціально-побутового забезпечення державних службовців. Однак, на нашу думку, тих декілька статей, що стосуються заохочень державних службовців, не відображають усієї значущості цієї проблематики. Ми вважаємо, що повинен бути прийнятий окремий спеціальний Закон України, що стосувався б лише тематики заохочень державних службовців як суб'єктів

трудового права, адже проблема заохочення є мотивуючим ядром трудового процесу і від нього залежить результативність, ефективність і продуктивність кожного працівника.

Незважаючи на стислість змісту в зазначеному законі, у розділі VI нового Закону України «Про державну службу», який набирає чинності 1 січня 2014 р., значно більше уваги приділено проблематиці заохочення державних службовців, чітко розписано питання оплати праці державних службовців, питання преміювання та інших видів заохочення державних службовців, питання соціально-побутового забезпечення державного службовця і питання пенсійного забезпечення та грошової допомоги державних службовців [14]. Тому, якщо зробити порівняльну характеристику двох законів, то одразу помітні зміни, адже новий закон, на відміну від першого, уже визначає види заохочень і містить частковий опис порядку їх застосування.

Закон України «Про державні нагороди України» є основним законом, що регулює питання нагородження осіб відповідними державними нагородами за особисті заслуги перед Україною [15]. Відповідно до ч. 2 ст. 5 закону нагородження державними нагородами провадиться указом Президента України. Нагородженому вручаються державна нагорода і документ, що посвідчує нагородження нею. Президент затверджує статут, якщо це стосується звання Героя України та орденів, і положення – для інших державних нагород.

У ст. 2 Закону України «Про оплату праці» зазначено, що структура заробітної плати складається із заохочувальних і компенсаційних виплат. До них належать виплати у формі винагород за підсумками роботи за рік, премії за спеціальними системами і положеннями, компенсаційні та інші грошові й матеріальні виплати, не передбачені актами чинного законо-

давства або які провадяться понад установлені зазначеними актами норми [16].

Закон України «Про дисциплінарний статут Збройних Сил України» містить у собі розділ II, присвячений заохоченню як важливому засобу виховання військовослужбовців і зміцненню військової дисципліни [17]. Слід зауважити, що заохочення має бути заслуженим і у визначенні виду заохочення враховується характер заслуг військовослужбовця та його ставлення до служби за попередній час. Специфіка побудови нормативних положень у Дисциплінарному статуті Збройних Сил України полягає в тому, що різні види заохочень застосовуються до різних військовослужбовців відповідно до звання.

Якщо говорити про п'яту групу, то прикладом постанови Верховної Ради України, яка стосується заохочення державних службовців, є така: «Про затвердження Дисциплінарного статуту прокуратури України», де розділ II під назвою «Заохочення» присвячено питанню заохочення працівників прокуратури, він містить види заходів заохочення та деталізує порядок їх застосування [18]. У ст. 4 Дисциплінарного статуту прокуратури України передбачено, що прокурорсько-слідчі працівники, а також працівники навчальних, наукових та інших установ прокуратури заохочуються за сумлінне і зразкове виконання службових обов'язків, ініціативу та оперативність у роботі. Заохочення, відповідно до ст. 7 цього нормативно-правового акта, оголошується наказом, про що вноситься запис до трудової книжки. Наказ оголошується особі, якій винесено заохочення, всім працівникам прокуратури і додається до особової справи.

Щодо шостої групи – указів Президента України, що більшою чи меншою мірою стосуються питання заохочення державних службовців, то вона

є найбільш ємною. Розпочинаючи мову про них, насамперед варто підкреслити Указ Президента України «Про затвердження Порядку представлення до нагородження та вручення державних нагород України», який, як це зазначено у п. 1, встановлює загальні правила представлення до нагородження та вручення державних нагород України [19]. У Порядку передбачається, що вручення державних нагород і документів про нагородження провадиться в обстановці вчистості й широкої гласності. А перед самим врученням оголошується указ Президента України про нагородження.

Особливу роль у сфері заохочення державних службовців як суб'єктів трудового права відіграє Указ Президента України «Про відомчі заохочувальні відзнаки», де визначено, що відомчі заохочувальні відзнаки встановлюються з метою заохочення та відзначення особистих трудових досягнень у професійній, службовій діяльності, за бездоганну службу та особливі заслуги під час виконання службових обов'язків працівників центральних органів виконавчої влади, підприємств, установ, організацій, що входять до сфери їхнього управління, військовослужбовців і працівників військових формувань, осіб рядового і начальницького складу, працівників державних правоохоронних органів, інших осіб. Також у Положенні про відомчі заохочувальні відзнаки зазначено види відомчих відзнак і до яких саме працівників вони застосовуються [20]. Також не менш важливим є Указ Президента України «Про почесні звання України», який визначає всі види почесних звань, а також підстави для їх присвоєння [21]. Що ж до сфери заохочення державних службовців, то їх стосується таке почесне звання України, як «заслужений юрист України», що присвоюється відповідно до п. 9 зазначеного Указу юристам, які працюють

в органах державної влади та органах місцевого самоврядування, прокуратури, юстиції, державної безпеки, внутрішніх справ, адвокатури, на підприємствах, в установах, організаціях, за значний внесок у розбудову правової держави.

Говорячи про сьому групу, одразу треба зазначити, що відбулося багато нововведень і позитивних змін, що відображені саме у постановках Кабінету Міністрів України, що регулюють відносини заохочення державних службовців. До прикладу, постановою Кабінету Міністрів України «Про питання присвоєння рангів державним службовцям та визначення співвідношень між рангами державних службовців і рангами посадових осіб місцевого самоврядування, військовими званнями, дипломатичними рангами та іншими спеціальними званнями», набрання чинності якої відбудеться 1 січня 2014 р., затверджується Порядок присвоєння рангів державним службовцям [22]. У Порядку чітко деталізується процедура присвоєння рангів кожному державному службовцю в індивідуальному порядку відповідно до займаної посади, рівня професійної кваліфікації з урахуванням оцінювання результатів службової діяльності.

Чималу роль у сфері нормативно-правового регулювання заохочень державних службовців як суб'єктів трудового права відіграватиме постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку надання державним службовцям додаткових оплачуваних відпусток», яка набирає чинності 1 січня 2014 р. [23]. У Порядку сказано, що цей вид відпусток належить до щорічних і надається державним службовцям одночасно з ними чи окремо від неї за згодою між державним службовцем і керівником державного органу, органу влади Автономної Республіки Крим або їхнього апарату згідно із затвердженим графіком відпусток. Слід

зазначити й те, що додаткова відпустка конкретної тривалості надається державним службовцям після досягнення відповідного стажу державної служби. Цікавим є положення про те, що за бажанням державного службовця додаткову відпустку або її частину може бути замінено грошовою компенсацією. Ми вважаємо, що це справедлива норма, і підтримуємо її.

Варто належне місце відвести і постанові Кабінету Міністрів України «Про надання державним службовцям службового житла, а також компенсації витрат на проживання та інших витрат у зв'язку з тимчасовим переведенням на іншу посаду державної служби до іншого населеного пункту», яка набирає чинності 1 січня 2014 р. [24]. Цією постановою затверджено Порядок, який визначає механізм надання державному службовцю, що тимчасово переведений на іншу посаду державної служби до іншого населеного пункту для запобігання або ліквідації наслідків стихійного лиха, епідемій, епізоотій, виробничих аварій, а також усунення інших обставин, які створили або можуть створити загрозу життю чи умовам життєдіяльності людей, службового житла або компенсації витрат на проживання з урахуванням його сімейного стану (кількості членів сім'ї, які переїжджають разом із державним службовцем) та компенсації інших витрат, пов'язаних із переїздом до іншого населеного пункту. Ми переконані, що забезпечення державного службовця (та його членів сім'ї) службовим житлом чи компенсація йому витрат на проживання та інших витрат у зв'язку з тимчасовим переведенням на іншу посаду державної служби до іншого населеного пункту є дуже важливою новацією у нашому законодавстві. Таке нововведення повинно реально забезпечити готовність державних службовців до виконання службових обов'язків в інших населених пунктах країни.

Зокрема, як приклад постанови Кабінету Міністрів України, назвімо Положення про дисципліну працівників залізничного транспорту [25]. У розділі I цього нормативно-правового акта містяться норми про види заохочень і порядок їх застосування до працівників залізничного транспорту за зразкове виконання службових обов'язків та ініціативність у роботі.

Щодо останньої групи назвімо такі приклади. У наказі Державного комітету України з нагляду за охороною праці «Про затвердження Типового положення про службу охорони праці» сказано, що за поліпшення стану безпеки праці вносяться пропозиції про заохочення працівників за активну працю [26].

У наказі головного державного інспектора ветеринарної медицини України «Про затвердження Положення про державний ветеринарний нагляд та контроль за діяльністю суб'єктів господарювання щодо забою тварин, переробки, зберігання, транспортування й реалізації продукції тваринного походження» в п. 3. 3. 61 сказано, що правом офіційних лікарів ветеринарної медицини та їхніх заступників є подання пропозиції адміністрації суб'єкта господарювання про матеріальне заохочення спеціалістів ветеринарної медицини за добросовісне виконання ними функціональних обов'язків [27].

У Порядку підвищення рівня професійної компетентності державних службовців, який набирає чинності 1 січня 2014 р., йдеться про те, що підвищення рівня професійної компетентності державного службовця проводиться у формі професійних програм, спеціальних курсів, тематичних семінарів, тренінгів, стажування, в інших формах за процедурою, визначеною цим Порядком, і способом навчання, підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації у відповідних вищих навчальних закладах згідно із законодавством [28]. Узагалі, як

підмічено у п. 1, Порядок розроблено з метою забезпечення державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим або їхнього апарату висококваліфікованими працівниками, здатними компетентно і відповідально виконувати управлінські функції. На нашу думку, з набранням чинності такого Порядку рівень продуктивності та результативності діяльності державних службовців у всіх органах влади справді підвищиться, адже на державній службі поповниться кількість професійних кадрів, яких завжди не вистачало. Так повинні бути забезпечені контроль за виконанням працівниками своїх службових обов'язків і застосування заходів для професійного розвитку і вдосконалення державних службовців.

Отже, підводячи підсумки, слід зазначити, що загальні правові засади заохочення державних службовців закріплено в Конституції України, Кодексі законів про працю України та Законі України «Про державну службу», чим відкриваються можливості для подальшої їх деталізації в інших нормативно-правових актах. Значення положень щодо заохочення державних службовців є надзвичайно вагомим, адже від кожного працівника державного органу (залежно від сфери) залежать оперативність і якість вирішення загальнодержавних і місцевих проблем. Тобто, способи вирішення проблем у сфері державної служби полягають у створенні потужнішої нормативної бази щодо заохочення державних службовців

і вдосконалення наявної. Адже наскільки краще будуть забезпечені інтереси державних службовців у їхньому трудовому процесі, настільки більше буде враховано потреб суспільства. Звичайно, варто підкреслити, що всі нормативно-правові акти взаємопов'язані між собою і кожен окремо регулює важливу частину відносин у сфері заохочення державних службовців як суб'єктів трудового права. Тим не менше, цей перелік не є повним і фактично ніколи не може бути вичерпним через таку ознаку законодавства, як мобільність. Тому еволюцію державної служби та її взаємовідносин із суспільством необхідно пов'язувати саме з чітким установленням видів заохочення для конкретного виду державних службовців у нормативній базі, розширенням законодавчого поняття заохочення державних службовців, запозиченням позитивного досвіду з нормативної бази інших країн, збільшенням можливостей для самореалізації державного службовця, розвитку його професійного потенціалу. Проте, незважаючи на вдосконалення законодавства щодо заохочення державних службовців, потрібно ще й забезпечити дієвий механізм реалізації цих норм, що дозволить зміцнити стан державних органів, надання ними якісних послуг суспільству. В цілому сучасний стан правового регулювання заохочення державних службовців перебуває на новому етапі розвитку і потрібно лише, щоби норми законодавства було втілено в реальність.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Скакун О. Ф. Теорія права і держави : [підручник для студ. вищих навч. закладів] / О. Ф. Скакун; МОНУ; Харк. нац. ун-т внутрішніх справ. – Вид. 2-ге, доп. і переробл. – Київ : Правова єдність; Алерта; ЦУЛ, 2011. – 520 с.
2. Кельман М. С. Загальна теорія держави та права : [підручник] / М. С. Кельман, О. Г. Мурашин. – К. : Кондор, 2005. – 609 с.
3. Теорія держави і права. Академічний курс : [підручник] / За ред. О. В. Зайчука, Н. М. Оніщенко. – 2-е вид., перероб. і допов. – К. : Юрінком Інтер, 2008. – 688 с.

4. *Конституція України*: Закон від 28.06.1996 № 254к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30, ст. 141.

5. *Про захист права на організацію та процедури визначення умов зайнятості на державній службі* № 159: Конвенція Міжнародної організації праці від 27.06.1978 № 151// [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/993_187

6. *Конвенція про рівне ставлення й рівні можливості для трудящих чоловіків і жінок: трудящі із сімейним обов'язком* № 156: Конвенція Міжнародної організації праці від 23.06.1981 № 156 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/993_010

7. *Про щорічні оплачувані відпустки*: Конвенція Міжнародної організації праці від 24.06.1936 № 52 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/993_003

8. *Щодо оплачуваних відпусток*: Рекомендація Міжнародної організації праці від 23.06.1954 № 98 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/993_237

9. *Про рівне винагородження чоловіків і жінок за працю рівної цінності*: Конвенція Міжнародної організації праці від 29.06.1951 № 100 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/993_002

10. *Щодо рівного винагородження чоловіків і жінок за працю рівної цінності*: Рекомендація Міжнародної організації праці від 29.06.1951 № 90 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/993_601

11. *Кодекс законів про працю України*: Закон Верховної Ради УРСР від 10.12.1971 № 322-VIII // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1971 р. – Додаток № 50.

12. *Митний кодекс України*: Закон України від 13.03.2012 № 4495-VI // (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2012, № 44–45, № 46–47, № 48, ст. 552).

13. *Про державну службу*: Закон України від 16.12.1993 № 3723-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 52. – Ст. 490.

14. *Про державну службу*: Закон України від 17.11.2011 № 4050-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2012. – № 26. – Стор. 1072. – Ст. 273.

15. *Про державні нагороди України*: Закон України від 16.03.2000 № 1549-III // Відомості Верховної Ради України. – 2000. – № 21. – Ст. 162.

16. *Про оплату праці*: Закон України від 24.03.1995 № 108/95-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1995. – № 17. – Ст. 121.

17. *Про Дисциплінарний статут Збройних Сил України*: Закон Верховної Ради України від 24.03.1999 № 551-XIV // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 22. – Ст. 197.

18. *Про затвердження Дисциплінарного статуту прокуратури України*: постанова Верховної Ради України від 06.11.1991 № 1796-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 4. – Ст. 15.

19. *Про затвердження Порядку представлення до нагородження та вручення державних нагород*: Указ Президента України від 19.02.2003 № 138/2003 // Офіційний вісник України. – 2003. – № 8. – Стор. 7. – Ст. 302.

20. *Про відомчі заохочувальні відзнаки*: Указ Президента України від 30.05.2012 № 365/2012 // Офіційний вісник Президента України. – 2012. – № 19. – Стор. 57. – Ст. 434.

21. *Про почесні звання України*: Указ Президента України від 29.06.2001 № 476/2001 // Офіційний вісник України. – 2001. – № 27. – Стор. 10. – 1201.

22. *Про питання присвоєння рангів державним службовцям та визначення співвідношень між рангами державних службовців і рангами посадових осіб місцевого самоврядування, військовими званнями, дипломатичними рангами та іншими спеціальними званнями*: постанова Кабінету Міністрів України від 25.07.2012 № 680 // Офіційний вісник України. – 2012. – № 57. – Стор. 11. – Ст. 2286.

23. *Про затвердження Порядку надання державним службовцям додаткових оплачуваних відпусток*: постанова Кабінету Міністрів України від 20.06.2012 № 551 // Офіційний вісник України. – 2012. – № 47. – Стор. 29. – Ст. 1836.

24. *Про* надання державним службовцям службового житла, а також компенсації витрат на проживання та інших витрат у зв'язку з тимчасовим переведенням на іншу посаду державної служби до іншого населеного пункту: постанова Кабінету Міністрів України від 18.07.2012 № 681 // Офіційний вісник України. – 2012. – № 57. – Стор. 19. – Ст. 2287.

25. *Про* Положення про дисципліну працівників залізничного транспорту: постанова Кабінету Міністрів від 26.01.1993 № 55 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/55-93-%D0%BF>

26. *Про* затвердження Типового положення про службу охорони праці: наказ Держнаглядохоронпраці України від 15.11.2004 № 255 // Офіційний вісник України. – 2004. – № 48. – Стор. 162. – Ст. 3191.

27. *Про* затвердження Положення про державний ветеринарний нагляд та контроль за діяльністю суб'єктів господарювання щодо забою тварин, переробки, зберігання, транспортування й реалізації продукції тваринного походження: наказ гол. держ. інспектора ветмедицини від 01.09.2000 № 45 // Офіційний вісник України. – 2000. – № 45. – Стор. 276. – Ст. 1959.

28. *Про* затвердження Порядку підвищення рівня професійної компетенції державних службовців: наказ Нацдержслужби України від 06.04.2012 № 65 // Офіційний вісник України. – 2012. – № 37. – Стор. 319. – Ст. 1396.

Рекша А. В. Сучасний стан правового регулювання заохочень державних службовців

У статті аналізуються деякі аспекти сучасного стану правового регулювання заохочень державних службовців. Сформульовано класифікацію нормативно-правових актів щодо заохочень державних службовців; надано характеристику нормативно-правовим актам, положення яких стосуються заохочення державних службовців.

Ключові слова: правове регулювання, заохочення, державні службовці.

Рекша А. В. Современное состояние правового регулирования поощрений государственных служащих

В статье анализируются некоторые аспекты современного состояния правового регулирования поощрений государственных служащих. Сформулирована классификация нормативно-правовых актов относительно поощрений государственных служащих; дана характеристика нормативно-правовым актам, положения которых касаются поощрения государственных служащих.

Ключевые слова: правовое регулирование, поощрение, государственные служащие.

Reksha A. Current state regulation of civil servants promotion

This article examines some aspects of the current state regulation of civil servants promotion. Formulated classification regulations regarding civil servants promotion; given a characteristic of laws, the provisions of which relating to the promotion of civil servants.

Key words: regulation, promotion, civil servants.